

punkt bl.a. på grundlag af Hummelloseudvalgets arbejde, og at der knytter sig en række spørgsmål af mere principiel og juridisk-økonomisk karakter til denne del af beslutningsforslaget, afventer Hummelloseudvalgets færdiggørelse af arbejdet.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg finder, at forslagsstillerne har peget på et reelt problem, som vi skulle have taget op tidligere.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige ministeren tak for det positive svar. Jeg vil også gerne takke for de positive meldinger, der var på store dele af forslaget. Så vil jeg gerne på sidste del, hvor ministeren kommer ind på Hummelloseudvalget, spørge trafikministeren, om der er mulighed for at uddybe det lidt nærmere, fordi det kendskab, jeg har til Hummelloseudvalget, er, at udvalget skal se på, hvordan borgerne kan få bedre information i forbindelse med ekspropriationer, og hvordan de processuelle regler kan ændres for at gøre sagsbehandlingen smidigere for borgerne. Jeg mener ikke, udvalget skal se på ændrede regler for, hvornår eller om der skal foretages en ekspropriation.

Sonja Mikkelsen (S):

Da vort partis ordfører, hr. Helge Mortensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre Socialdemokratiets synspunkter.

Trafikministeren har allerede i sin tale givet tilslutning til dele af beslutningsforslaget, og ikke overraskende er vi i Socialdemokratiet grundlæggende enige med forslagsstillerne og trafikministeren.

Centrum-Demokraterne peger i beslutningsforslaget på, at der er vejprojekter, der er mere end 30 år gamle, hvor arbejdet hverken er påbegyndt eller opgivet. Der er derfor ganske rigtigt god grund til at tage sådanne projekter op til en ny vurdering. Skal den påtænkte vej eller bane nu også gennemføres og i givet fald, hvorfor er man så ikke gået i gang med arbejdet med det pågældende byggeri? Vi ser derfor frem til, at trafikministeren inden den 1. marts næste år kommer med en liste over projekter fra før 1994, der endnu ikke er gennemført, og vi er enige i, at trafikministeren i fremtiden skal redegøre for et anlægs udførelse over for Trafikudvalget, hvis anlægsarbejder ikke er gået i gang senest fem år efter vedtagelsen af projekteringsloven. Den oprydning, det kan komme

til at give anledning til, er også allerede igangsat med L 99, som vi netop har førstebehandlet.

Derimod er vi betænkelige ved at sige ja til det sidste afsnit i beslutningsforslaget. Der bliver der lagt op til, at der automatisk bliver udløst erstatning til de berørte grundejere fra tiåret for en projekteringslovs vedtagelse.

Jeg tror, det er en god idé at få vurderet alle aspekter i det spørgsmål, inden vi træffer en sådan beslutning. Vi kan derfor tilslutte os, at spørgsmålet indgår i det udvalgsarbejde, som trafikministeren har i gang på ekspropriationsområdet, og som i forvejen er sat til at belyse en række af de tilsvarende spørgsmål, som her rejses fra Centrum-Demokraternes side.

Vi vil altså gerne på det område afvente det udvalgsarbejde, der ligger på dette felt, men på de to øvrige områder kan vi fuldt ud tilslutte os forslagsstillerens hensigt.

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil sige, at Venstre er meget positiv over for beslutningsforslaget. CD er på rette vej. Om det er fem eller ti år, som er nævnt i beslutningsforslaget, kan vi diskutere. Vi synes, det er for lang tid, der skal gå.

Det er vores opfattelse, at det er helt urimeligt, at det tillades, at en grundejer, der skal lægge jord til enten et jernbaneprojekt eller et vejprojekt, måske skal vente flere år, inden der kommer en afgørelse. Ofte er en ejendom jo usælgelig, fordi det er planlagt, at der skulle gå enten vej eller jernbane tværs over markerne, og det betyder ofte, at ejeren af sådan en gård, hus, eller hvad det nu er, ikke kan få byggetilladelse, at der ikke kan optages lån. Så der er mange problemer forbundet med det, når man først får slået nogle streger, og når man ser, at der kan gå adskillige år, inden man får truffet den endelige beslutning.

Så Venstre vil gerne gå videre, og vi vil gerne være med til, at vi også pålægger regeringen at ændre vejlovens § 69, stk. 2, så borgerne får en erstatning, der svarer til ejendommens forringede værdi. Vi synes, det er rimeligt, at vi nu får truffet nogle beslutninger her, sådan at der bliver taget hensyn til de mennesker, som skal afstå jord. Vi må sige, at det er en nødvendighed, at man er parat til at afstå sin jord, men når det er til samfundsmæssige formål, må det også være rimeligt, at samfundet betaler den pris, det koster, og at det også sker i et tempo, så vi ikke kommer til at genere folk og stavnsbinde dem på deres ejendom. Jeg håber, sådan som